

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان گستر مهربان

- عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ۱ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ۲ الَّذِي هُوَ فِيهِ يُخَالِفُونَ ۳
 آنچه می پرسند از بزرگترین خبری که ایشان در آن اختلاف دارند ۴
 كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۴ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۵ اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ مِهْدًا ۶
 چنین نیست به روزی خواهند دانست ۷ باز هم چنین نیست به روزی خواهند دانست ۸ زمین را بستر برای مردم گماشتیم ۹
 وَالْجِبَالَ اُتَادًا ۷ وَخَلَقْنٰكَ ۸ اَزْوَاجًا ۹ وَجَعَلْنَا نَوْمَكَ سَبَآ ۱۰
 و کوه ها را سیم ها ۱۱ و آفریدیم شما را جفت جفت از و ماده ۱۲ و قرار دادیم خواب شما را سب ۱۳
 ۱۱ وَجَعَلْنَا اِلَيْلَ لِبَاسًا ۱۲ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَآشًا ۱۳ وَبَنَيْنَا ۱۴
 و قرار دادیم شب را پوششی ۱۵ و قرار دادیم روز را مایه زندگی ۱۶ و بنا کردیم ۱۷
 فَوْقَكُمْ سَبْعًا ۱۲ شِدَادًا ۱۳ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا ۱۴ وَهَآجًا ۱۵ وَاَنْزَلْنَا ۱۶
 بالای سر شما هفت آسمان ۱۷ پس استوار ۱۸ و قرار دادیم چراغی درخشان را ۱۹ و فرو آوردیم ۲۰
 مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَآءً ۱۸ فَجَآجًا ۱۹ لِيُخْرِجَ بِهِ ۲۰ حَبًّا وَنَبَاتًا ۲۱ وَجَعَلْنَا ۲۲
 از ابرهای فشارنده آبی ریزان را ۲۳ تا برآوریم به واسطه آن دانه و گیاه را ۲۴ و باغ های ۲۵
 اَلْغَآفَا ۲۳ اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَتَنَا ۲۴ يَوْمَ تُفْطِحُ فِي السُّورِ ۲۵
 درهم پیچیده ۲۶ بی گمان روز نالوری او جانی است وعده گاه [برده] ۲۷ روزی که همیشه شود در صور ۲۸
 فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ۲۸ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ ۲۹ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۳۰ وَسُيِّرَتِ ۳۱
 پس می آید فوج فوج ۳۲ و گشوده شود آسمان و می شود درهای درهایی ۳۳ و روان گرده شوند ۳۴
 الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۳۰ اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۳۱ لِلطَّٰغِيْنَ ۳۲
 کوه ها پس شوند همچون سراب ۳۳ می شک دوزخ است در کمن ۳۴ برای سرکشان ۳۵
 مَنَابًا ۳۳ لِيُشِينَ فِيهَا اَحْقَابًا ۳۴ لَا يَذُقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۳۵
 بازگشتگاهی است ۳۶ درنگ کنندگان در آن سالیانی ۳۷ نمی چشند در آنجا خنکی و نه نوشیدنی را ۳۸
 اِلَّا اَبْ حَمِيمًا ۳۷ وَغَسَّاقًا ۳۸ جَزَاءً ۳۹ وَفَآفًا ۴۰ اِنَّهُمْ كَانُوا ۴۱
 مگر آب داغ و خونابه ای بدبو ۴۲ پاداشی موافق [کردار آنها] ۴۳ چرا که آنان خود ۴۴
 لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ۴۲ وَكَذَّبُوا ۴۳ بِآيَاتِنَا ۴۴ كِذَابًا ۴۵ وَكُلَّ شَيْءٍ ۴۶
 امید نداشتند به حسابی ۴۷ و تکذیب می کردند آیات ما را ۴۸ سخت ۴۹ و هر چیزی را ۵۰
 اَخْصَيْنَاهُ ۴۷ كِتَابًا ۴۸ فَذُوقُوا ۴۹ فَلَنْ تَزِيدَكُمْ ۵۰ اِلَّا عَذَابًا ۵۱
 شمارش کرده ایم به نوشتن ۵۲ پس بچشید که هرگز نه افزایش بر شما جز عذاب را ۵۳

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۚ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۚ وَكَوَاعِبَ أَزْوَاجًا ۚ وَكَأْسًا
 می گمان برای پرهیزکاران کلمه است ۳۱ باغ ها و انگور ها ۳۲ و کواکب یعنی نارسه ها ۳۳ و جامه های
 دِهَاقًا ۚ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا ۚ جَزَاءُ مَن رَّبَّكَ عَطَاءٌ
 لبریز ۳۴ نمی شنوند در آنجا سخن بیهوده و نه تکذیب سخنی را ۳۵ پاداشی است از جانب پروردگارت عطایی
 جَسَابًا ۚ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ
 از روی حساب ۳۶ پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه میان آن دو است الله مهربانست ۳۷ نتوانند
 مِنْهُ خِطَابًا ۚ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا ۚ لَا يَتَكَلَّمُونَ
 در برابر او هیچ سخنی را ۳۸ روزی که می ایستند روح و فرشتگان به صف سخن نگویند
 إِلَّا مَن أُذِنَ لَهُ ۚ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ۚ ذَلِكَ الْيَوْمُ الْخَلْقُ ۚ فَمَن
 مگر کسی که اجازه دهد او را الله مهربانست و گوید اگناری درست ۳۹ آن روزا روز حق است پس هر که
 شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مِثَابًا ۚ إِنَّا أَنْذَرْنَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ
 خواهد بگیرد به سوی پروردگارش راه بازگشتی را ۴۰ همگامی بیم دادیم شمارا از عذابی نزدیک روزی که
 يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ ثَرِيًّا ۚ
 بنگرد آدمی چیزی را که پیش فرستاده است با دو دستش و گوید کافر کاشکی من می بودم خاک ۴۱

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

۷۹

۷۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان مهربان

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ۚ وَالنَّشِيطَاتِ تَشَاطُعًا ۚ وَالسَّيِّحَاتِ سَبَعًا ۚ
 سوگند به آن فرشتگان برکنده به طور کامل ۱ سوگند به آن برگیرندگان به آرامی ۲ سوگند به آن فرشتگان شور که شلوغند
 ۳ فَالْمُدِيرَاتِ أَمْرًا ۚ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۚ
 پس پیش گیرندگان اند پیش گرفتاری ۴ لکنه تیر کنندگان هرگز هستند ۵ در روزی که به لرزه درآید آن ملک عطیه الهیه افکند
 ۶ تَتَّبِعُهَا الرَّاكِبَةُ ۚ قُلُوبٌ يُّومِئِدُ ۚ وَاجِفَةٌ ۚ أَبْصَارُهَا ۚ
 به دنبال آن بانگی دیگر برآید ۷ دل های در آن روز ۸ ترسانند ۹ چشم های آنها
 خَشِيعَةٌ ۚ يَقُولُونَ أَيْنَا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ۚ أَيْنَا كُنَّا
 فرو افتاده است ۱۰ می گویند آیا ما بر خواهیم گشت به حالت اول ۱۱ آیا وقتی که شویم
 عِظْمًا نَّخْرَةً ۚ قَالُوا يَلَيْكَ إِذَا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ۚ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ
 استخوان های پوسیده ۱۲ آه مغرور گویند این در این هنگام بازگشتی زبان آور خواهد بود ۱۳ پس آن یک فریاد است
 وَجْدَةٌ ۚ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۚ هَلْ أَنتَكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ۚ
 و پس ۱۴ پس ناگهان ایشان در روی زمین حاضر می شوند ۱۵ آیا رسیده است به تو داستان موسی ۱۶

- إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْقَدَسِ طُوًى ۝۱۷ أَذْهَبَ إِلَيْكَ فِرْعَوْنُ إِنَّهُ طَعْنٌ ۝۱۸
 نکه که ندا داد او را پروردگارش در سرزمین پاک طوی ۱۷ برو به سوی فرعون همانا او سرکشی کرده است ۱۸
 فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَهٌ إِلَّا أَنْ تَرْكِبَ ۝۱۹ وَأَهْدِيكَ إِلَيْنِ رَبِّكَ فَتَحْشَى ۝۲۰ فَأَرِنَهُ
 پس بگو آیا میل داری که به پاکی گری ۱۹ و راه نمایم تو را به سوی پروردگارت پس ترسی ۲۰ پس بنموش
 آيَةَ الْكُبْرَى ۝۲۱ فَكَذَّبَ وَعَصَى ۝۲۲ ثُمَّ أَذْبَرَ يَتَحَى ۝۲۳ فَحَشَرَ
 آن معجزه بزرگ را ۲۱ پس تکذیب کرد و نافرمانی نمود ۲۲ پس پشت گرفتند درحالی که می کوشید ۲۳ پس گرد آورد همه را
 فَنَادَى ۝۲۴ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى ۝۲۵ فَأَخَذَهُ اللَّهُ تَكَالُ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى ۝۲۶
 و ندا کرد ۲۴ پس گفت منم پروردگار برتر شما ۲۵ پس گرفتار کرد او را الله به عذاب آخرت و دنیا
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّعَنِ يَحْشَى ۝۲۷ مَا أَنتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءِ بَنَاهَا ۝۲۸
 ۲۷ همانا در این [طعن] عبرتی است برای کسی که ترسد ۲۸ آیا آفریدن شما دشوارتر است یا آسمان که بنا نمود آن را
 رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيْنَاهَا ۝۲۹ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ۝۳۰
 بر افراشت سقفش را و آن را ببردلخت ۲۹ و تاریک کرد شب آن را و آشکار نمود روشنی روز آن را ۳۰
 وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ۝۳۱ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ۝۳۲
 و زمین را پس از آن صاف و هموار نمود ۳۱ برآورد از زمین آب آن را و چراگاه آن را ۳۲
 وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ۝۳۳ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْفُسِكُمْ ۝۳۴ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ ۝۳۵
 و کوه ها را استوار ساخت ۳۳ ناپهوه مندی ای باشد برای شما و برای چهارپایان شما ۳۴ پس وقتی که بیاید بزرگ ترین
 الْكُبْرَى ۝۳۶ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى ۝۳۷ وَتُرْزَبُ الْجَحِيمُ ۝۳۸
 هنگامه ۳۶ روزی که به یاد آورد آسمان آنچه کوشش کرده است ۳۷ و پدیدار شود دوزخ را ۳۸
 لِمَنِ بَرَى ۝۳۹ فَأَمَّا مَنْ طَعْنٌ ۝۴۰ وَءَاثَرُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۝۴۱ فَإِنَّ الْجَحِيمَ
 برای هرکس که بدست ۳۹ پس هر که سرکشی کرده باشد ۴۰ و اثری از زندگی دنیا ۴۱ پس بی گمان دوزخ
 هِيَ الْمَأْوَى ۝۴۲ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ ۝۴۳ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى ۝۴۴
 همان جایگاه دوست ۴۲ و اما کسی که ترسد از ایستادن در حضور پروردگارش ۴۳ و بازدارد نفس را از هوس
 فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى ۝۴۵ يَسْتَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ۝۴۶
 پس بی گمان، بهشت همان جایگاه دوست ۴۵ می پرسند از تو درباره ساعیز که کی است وقوع آن
 فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ۝۴۷ إِلَيْنِ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا ۝۴۸ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ ۝۴۹
 چه کار تو را از یاد آن ۴۷ به سوی پروردگار نوبست فرجام آن ۴۸ همانا تو بیم دهنده ای
 مَنْ يَخْشَاهَا ۝۵۰ كَانَتْهُمْ يَوْمَ بَرْؤَتِهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عِيشَةً أَوْ ضُحَاهَا ۝۵۱
 کسی را که می ترسد آن ۵۰ گویا که آن روزی که بدان را درنگ نکرده بودند [در دنیا] مگر شادمانی یا چاشنگدانی ۵۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

عَبَسَ وَتَوَلَّى (۱) أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى (۲) وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَكِي (۳) أَوْ
 يُذَكِّرُ (۴) فَتَنَفَعَهُ الْذِكْرَى (۵) أَمَّا مِنْ (۶) اسْتَقَى (۷) فَانْتَ لَهُ تَصَدَّى (۸)
 وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَكِي (۹) وَأَمَّا مِنْ (۱۰) جَاءَكَ يَسْعَى (۱۱) وَهُوَ يَخْشَى (۱۲) فَانْتَ
 عَنْهُ نَلْهُى (۱۳) كَلَّا إِنَّهَا لَذِكْرَةٌ (۱۴) لِمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ (۱۵) فِي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ (۱۶)
 مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ (۱۷) بِأَيْدِي سَفَرَةٍ (۱۸) كِرَامٍ بَرَرَةٍ (۱۹) قِيلَ الْإِنْسُ
 مَا أَكْفَرُوا (۲۰) مِنْ أَى شَيْءٍ خَلَقَهُ (۲۱) مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ (۲۲) ثُمَّ
 أَلْتَبِلَ يَسْرَهُ (۲۳) ثُمَّ أَمَانَهُ (۲۴) فَأَقْبَرَهُ (۲۵) ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَلْشَرُّهُ (۲۶) كَلَّا
 لَمَّا يَفْضِ مَا أَمَرَهُ (۲۷) فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسُ إِلَى طَعَامِهِ (۲۸) أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا
 ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا (۲۹) فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا (۳۰) وَنَبَاتْنَا فِيهَا زُجْجًا (۳۱) وَنَبَاتْنَا فِيهَا
 تَنْبُؤًا (۳۲) فَإِذَا جَاءَتِ الصَّلَاحَةُ (۳۳) يَوْمَ يَغْزِي الزَّهْرُ مِنْ أَجْهِ (۳۴)
 وَأَمِمْ (۳۵) وَصَنَجِيمٍ (۳۶) وَلِيْلٍ (۳۷) وَلِيْلٍ (۳۸) وَلِيْلٍ (۳۹) وَلِيْلٍ (۴۰) وَلِيْلٍ (۴۱) وَلِيْلٍ (۴۲)
 وَلِيْلٍ (۴۳) وَلِيْلٍ (۴۴) وَلِيْلٍ (۴۵) وَلِيْلٍ (۴۶) وَلِيْلٍ (۴۷) وَلِيْلٍ (۴۸) وَلِيْلٍ (۴۹) وَلِيْلٍ (۵۰)
 وَلِيْلٍ (۵۱) وَلِيْلٍ (۵۲) وَلِيْلٍ (۵۳) وَلِيْلٍ (۵۴) وَلِيْلٍ (۵۵) وَلِيْلٍ (۵۶) وَلِيْلٍ (۵۷) وَلِيْلٍ (۵۸) وَلِيْلٍ (۵۹) وَلِيْلٍ (۶۰)
 وَلِيْلٍ (۶۱) وَلِيْلٍ (۶۲) وَلِيْلٍ (۶۳) وَلِيْلٍ (۶۴) وَلِيْلٍ (۶۵) وَلِيْلٍ (۶۶) وَلِيْلٍ (۶۷) وَلِيْلٍ (۶۸) وَلِيْلٍ (۶۹) وَلِيْلٍ (۷۰)
 وَلِيْلٍ (۷۱) وَلِيْلٍ (۷۲) وَلِيْلٍ (۷۳) وَلِيْلٍ (۷۴) وَلِيْلٍ (۷۵) وَلِيْلٍ (۷۶) وَلِيْلٍ (۷۷) وَلِيْلٍ (۷۸) وَلِيْلٍ (۷۹) وَلِيْلٍ (۸۰)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

- إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ① وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ② وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ③ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ④ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ⑤ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ⑥ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ⑦ وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُيِّتَتْ ⑧ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ⑨ وَإِذَا الصُّعُفُ نُشِرَتْ ⑩ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ⑪ وَإِذَا الْجَبَعِيمُ سُفِرَتْ ⑫ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ⑬ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيََتْ ⑭ فَلَآ أَفِيمٌ بِالْخَيْرِ ⑮
- آنگاه که آفتاب درهم پیچیده شود ① و آنگاه که ستارگان تیره شوند ② و آنگاه که کوه ها سیرت شود ③ و آنگاه که شتران ده ماهه رها شوند ④ و آنگاه که جانوران وحشی گردآورده شوند ⑤ و آنگاه که دریاها افروخته شوند ⑥ و آنگاه که جان ها ایامیکر ها فرین شوند ⑦ و آنگاه که از دختر زننه به گور پرسیده شود ⑧ به کدام گناه کشته شده است ⑨ و آنگاه که نامه های اعمال گشوده شوند ⑩ و آنگاه که آسمان برکنده شود ⑪ و آنگاه که دوزخ برافروخته شود ⑫ و آنگاه که بهشت نزدیک آورده شود ⑬ آن روز بلند هر کسی آنچه را که خافیده است ⑭ پس (چون نیست که کفران بنماید) سوگند به سزا کل برگزیده ⑮
- لِجَوَارِ الْكُنُسِ ⑯ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ⑰ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ⑱ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ⑲ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ⑳ مُطَاعٍ هَمَّالٍ أَفْرَانٍ ㉑ سَخِنَ فَرَسَانَهُ ㉒ لَوْ جَعَلَ لَكَ ㉓ تَوَانِمْدِي ㉔ نَزْدَ صَاحِبِ عَرْشٍ ㉕ بَلَدَ جَايْكَاه ㉖ فَرَمَانِ بَرْدَه شَدَه ㉗
- تَمَّ أَمِينٌ ㉘ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ㉙ وَلَقَدْ رَمَاهُ بِالْأَفْقَى الْمُبِينِ ㉚ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ㉛ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ㉜ فَإِنْ تَذَهَبُونَ ㉝ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ㉞ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ㉟ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ㊱
- او در اینجا امین (و می است) ㉘ و نیست همتنین شما ㉙ دیوانه ㉚ و هر آنکه دینه بود آن (فرشته) را در افق روشن ㉛ و نیست او بر (گزارش از) غیب بخیل ㉜ و نیست این (قرآن) سخن شیطان رانده شده ㉝ پس کجا می روید ㉞ نیست این (قرآن) مگر پندی برای جهانیان ㉟ برای هر کس که بخواهد از شما که بر راه راست رود ㊱ و شما نمی خواهید مگر آنکه بخواهد الله پروردگار جهانیان ㊱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

- إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ① وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ② وَإِذَا الْبِحَارُ ③
 آنگاه که آسمان بشکافت ① و آنگاه که ستارگان پراکنده شوند ② و آنگاه که دریاها
 فُجِرَتْ ③ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثَتْ ④ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ ⑤
 روغن و درهم شوند ③ و آنگاه که گورها زبر و زور گردند ④ بداند ⑤ هر کس آنچه را پیش فرستاده
 وَأَخَّرَتْ ⑥ يَأْتِيهَا الْإِنْسُ مَا غَرَّكَ ⑦ بِرَبِّكَ ⑧ الْكَرِيمِ ⑨ الَّذِي ⑩
 و بر جای نهاده است ⑥ ای انسان چه چیز فریفته است تو را به پروردگارت که ارحم است ⑧ آن که
 خَلَقَكَ ⑩ فَسَوَّكَ ⑪ فَعَدَلَكَ ⑫ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ⑬
 پدید آورد تو را پس راست اندام کرد تو را و متعادل ساخت تو را ⑫ در هر صورتی که خواست ترکیب داد تو را ⑬
 كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ ⑭ بِالَّذِينَ ⑮ وَإِنْ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ⑯ كِرَامًا ⑰
 چنین نیست بلکه دروغ می شنوید ⑭ روز جزا را ⑮ و بی گمان بر شما گماشته شده اند نگهبانی ⑯ بزرگوار
 كَتِيبِينَ ⑱ يَقَامُونَ ⑲ مَّا تَفْعَلُونَ ⑳ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ㉑ وَإِنَّ ㉒
 نویسندگان ㉑ می دانند آنچه را می کنید ㉒ هر اینه نیکوکاران در نعمش افروزانند ㉑ و همانا
 الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ㉓ يَصَلُّونَهَا ㉔ يَوْمَ الَّذِينَ ㉕ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ㉖
 بدکاران در دوزخ اند ㉓ وارد آن می شود به روز جزا ㉔ و نیستند ایشان از آن غایبند ㉖
 ㉗ وَمَا أَذْرَكَ ㉘ مَا يَوْمَ الَّذِينَ ㉙ ثُمَّ مَا أَذْرَكَ ㉚ مَا يَوْمَ الَّذِينَ ㉛
 و چه چیزی اذاعت کرد که چیست روز جزا ㉙ باز چه چیزی اذاعت کرد که چیست روز جزا ㉛
 ㉜ يَوْمَ لَا تَعْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ㉝ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ㉞
 روزی است که اختیار ندارد هیچ کس برای دیگری چیزی را ㉝ و فرمان در آن روز از آن الله است ㉞

سُورَةُ الْمَطْفِيفِينَ

۸۳/۱

۲۶

۸۳/۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

- وَبَلِّغْ لِلْمُطْفِفِينَ ① الَّذِينَ ② إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ③
 وای بر کم فروشان ① انشی که چون به پیمانه ستاند بر مردم ③ به تمامی ستاند ③
 وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ④ أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ ⑤
 و چون به پیمانه دهند بدیشان یا به وزن دهند ایشان را کم می دهند ④ آیا گمان نمی برند که آنان که بی گمان
 مَبْعُوثُونَ ⑥ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ⑦ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ ⑧ الْعَالَمِينَ ⑨
 برانگیخته شوند ⑥ برای روزی بزرگ ⑦ روزی که می ایستند مردم در پیشگاه پروردگار ⑧ جهانیان ⑨

كَلَّا **إِنْ كُنْتَ الْقَابِرَ لَفِي سَجِينٍ** **۷** **وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِينٌ** **۸** **كِتَابٌ**
چنین نیست همانا ناله [عمل] بدکاران در سجین است **۷** وجه چیزی آگاهت کرد که چیست سجین **۸** کتابی است
مَرْقُومٌ **۹** **وَقُلْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ** **۱۰** **الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الَّذِينَ** **۱۱**
نوشته شده **۹** وای در آن روز بر تکذیب کنندگان **۱۰** آنانی که تکذیب می کنند روز جزاء را **۱۱**
وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ **۱۲** **إِذَا تُنْفَخَتُ الصُّفُوفُ قَالَ أَسْطِطِرُّ**
و تکذیب نمی کند آن را مگر هر تجاوز کننده گنهگار **۱۲** چون خوانده شود بر وی آیات ما گوید افتاده های
الْأُولَىٰ **۱۳** **كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ** **۱۴** **كَلَّا إِنَّهُمْ**
پیشین است **۱۳** چنین نیست بلکه رنگارنگ شده است بر دل هایشان آنچه کسب می کردند **۱۴** چنین نیست همانا این
عَنِ الرَّحْمٰنِ يَوْمَئِذٍ لَمْخَجُوا يَوْمَئِذٍ **۱۵** **ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ** **۱۶** **ثُمَّ يُعَالَىٰ**
از رحمت **۱۵** **یومئذ** **۱۶** پس همانا ایشان در خواهند آمد به دوزخ **۱۶** پس گفته می شود
هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ **۱۷** **كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْآبَرَارِ لَفِي عِلِّيَّينَ**
این است آنچه که شما آن را تکذیب می کردید **۱۷** هرگز چنین نیست همانا ناله [عمل] نیکوکاران در علیلین است
وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ **۱۸** **كِتَابٌ مَرْقُومٌ** **۱۹** **يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ**
۱۸ وجه چیز آگاهت کرد که چیست علیلون **۱۹** کتابی است نوشته شده **۲۰** شاهد هستند آن را مقربان
إِنَّ الْآبَرَارَ لَفِي نَعِيمٍ **۲۱** **عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ** **۲۲** **تَعْرِفُ فِي**
۲۱ همانا نیکوکاران در نعمتی [بزرگ] اند **۲۲** بر تخت ها نشسته نظاره می کنند **۲۳** می شناسی در
وَجُوهُهُمْ نَضْرَةٌ النُّعِيمِ **۲۴** **يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْمُومٍ** **۲۵**
چهره هایشان شادابی نعمت را **۲۴** نوشانیده می شوند از شراب خالص سر به مهر **۲۵**
يَخْتَمُ لَهُمْ مِسْكَ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ **۲۶** **وَمِمَّا يُضَاهَىٰ**
که شهر آن مشک است و در این گونه [سمت] است که باید رقابت کنند رقابت کنندگان **۲۶** و امیزد آن
مِنْ تَنِيمٍ **۲۷** **عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ** **۲۸** **إِنَّ الَّذِينَ**
از تنیم است **۲۷** آن چشمه ای است که می نوشند از آن مقربان **۲۸** همانا کسانی که
أَجْرُمُوا **۲۹** **كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ** **۳۰** **وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ**
مجرم بودند به کسانی که ایمان داشتند می خندیدند **۳۰** و چون می گذشتند بر آنان
يَتَعَامَرُونَ **۳۱** **وَإِذَا أَقْبَلُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ أَنفَلُوا فَكِهِينَ** **۳۲**
به تسخر [چشمک] می زدند **۳۱** و چون بازمی گشتند به سوی کسان خود بازمی گشتند شاد و سرست **۳۲**
وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ **۳۳** **وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ**
و چون می دیدند ایشان را می گفتند قطعاً اینان گمراهان اند **۳۳** و حال آنکه فرستاده نشده بودند که بر آنان
حَافِظِينَ **۳۴** **فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ** **۳۵**
نگهبانی کنند **۳۴** پس امروز کسانی که ایمان آوردند به کفاران می خندند **۳۵**

نکته
در ۱۵

عَلَى الْأَرْبَابِكُمْ يَنْظُرُونَ ﴿۳۵﴾ هَلْ تُؤْتِي الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿۳۶﴾
 در حالی که بر تخت ها نشسته و می نگردند ﴿۳۵﴾ آیا پاداش داده شدند کافران به آنچه که می کردند ﴿۳۶﴾

آیات
۲۵

سُورَةُ الْاِنْشِقَاقِ

آیات
۸۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ﴿۱﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا ﴿۲﴾ وَحُفَّتْ ﴿۳﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ﴿۴﴾
 آنگاه که آسمان بشکافتد ﴿۱﴾ و فرمان برد پروردگار خویش را و سزلوار ا زمین گردد ﴿۲﴾ و آنگاه که زمین کشیده شود ﴿۳﴾

﴿۲﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَنَخَلَتْ ﴿۵﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا ﴿۶﴾ وَحُفَّتْ ﴿۷﴾ بِكَاثِبِهَا ﴿۸﴾
 و سزلوار زمین آنچه را در آن است و خالی گردد ﴿۵﴾ و فرمان برد پروردگار خویش را و سزلوار ا زمین گردد ﴿۶﴾ و بی گناهی ﴿۷﴾

الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ﴿۹﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوْفِيَ ﴿۱۰﴾
 انسان همانا تو سخت کوشش کنی به سوی پروردگارت و به سختی پس تو را ملاقات خواهد کرد ﴿۹﴾ پس اما کسی که ناکام شود ﴿۱۰﴾

كَيْبُهُ ﴿۱۱﴾ بِسَمِينِهِ ﴿۱۲﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿۱۳﴾ وَتَنقَلِبُ ﴿۱۴﴾
 نامه اعمالش به دست راست او ﴿۱۱﴾ به زودی به حساب او رسیدگی می شود به آسانی ﴿۱۳﴾ و باز می گردد ﴿۱۴﴾

إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿۱۵﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوْفِيَ ﴿۱۶﴾ كَيْبُهُ وَرَأَىٰ ظَهْرَهُ ﴿۱۷﴾ فَسَوْفَ ﴿۱۸﴾
 به نزد خانواده خود شادمانه ﴿۱۵﴾ و اما کسی که ناکام شود به او نامه اعمالش از پشت سرش ﴿۱۶﴾ پس ﴿۱۷﴾

يَدْعُوا ثُبُورًا ﴿۱۹﴾ وَيَصِلَىٰ سَعِيرًا ﴿۲۰﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿۲۱﴾
 می خواهد هلاکت را ﴿۱۹﴾ و درمی آید در آتشی افروخته ﴿۲۰﴾ چرا که او بود در میان کسانی که شادمان شادمان ﴿۲۱﴾

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحْجُوزَ ﴿۲۲﴾ بَيْنَهُ رَبَّهُ كَانَ يَدُهُ بَصِيرًا ﴿۲۳﴾ فَلَا أَقْسَمُ ﴿۲۴﴾
 همانا او گمان می کرد که هرگز ایستاده ای او را نخواهد گشت ﴿۲۲﴾ آری، ایاز خواهد گشت ایستاده ای او را ﴿۲۳﴾ سوگند می خورم ﴿۲۴﴾

بِالشَّفَقِ ﴿۲۵﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿۲۶﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿۲۷﴾
 به سرخی شامگاه ﴿۲۵﴾ و سوگند می خورم به شب و آنچه در خود گرد آورد ﴿۲۶﴾ و سوگند به ماه آنگاه که کامل شود ﴿۲۷﴾

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ﴿۲۸﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۲۹﴾ وَإِذَا قُرِئَ ﴿۳۰﴾
 هر آینه خواهید رسید به حالی بعد از حالی ﴿۲۸﴾ پس چه شده است آنان را که ایمان نمی آورند ﴿۲۹﴾ و چون خوانده شود ﴿۳۰﴾

عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿۳۱﴾ بِلِ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴿۳۲﴾ يَكْذِبُونَ ﴿۳۳﴾
 بر ایشان قرآن سجد نمی کند ﴿۳۱﴾ بلکه آنان که کفر ورزیده اند ان را تکذیب می کنند ﴿۳۲﴾

﴿۳۳﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿۳۴﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿۳۵﴾
 و الله داناست به آنچه در دل خود نگه می دارند ﴿۳۴﴾ پس بشارت بده ایشان را به عذابی دردناک ﴿۳۵﴾

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿۳۶﴾
 مگر آنانی که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته که برای ایشان پاداشی پایان ناپذیر است ﴿۳۶﴾

سوره
حزب
۵۹سجده
سجده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۱ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۲ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ
سوگند به آسمان که دارای برج هفت ۱ سوگند به روز وعده داده شده ۲ سوگند به هر شاهد و مشهودی (از آن رها

۳ قِيلَ أَتَسْتَبِ الْأَخْدُودِ ۴ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ۵ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا
مرگ باد بر آن خندقیان ۳ آفرودندگان آن آتش پر حیه ۴ آنگاه که در کثر آن

قُعُودٍ ۶ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ۷ وَمَا نَقَمُوا
نشته بودند ۶ و خود بر آنچه می آوردند بر سر مؤمنان شاهد بودند ۷ عیب نگرفتند

مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۸ الَّذِي لَهُ مَلِكُ
بر آنها جز اینکه ایمان داشتند به الله ۸ پیروزمند ستوده آن که از آن اوست فرمانروایی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۹ إِنَّ الَّذِينَ
آسمان ها و زمین و الله بر هر چیزی گواه است ۹ همانا آنان که

فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَهُمْ
شکند و از دقت مردان مؤمن و زنان یا اهل را سپس توبه نکردند پس برای آنان عذاب نوزخ است و برای آنان است

عَذَابُ الْحَرِيقِ ۱۰ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
عذاب آتش ۱۰ همانا آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته برای ایشان است

جَنَّاتُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ۱۱ إِنَّ بَطْشَ
باغ هایی که می رود از زیر درختان آن جوی ها این است آن کامیابی بزرگ ۱۱ همانا گریز گرفت

رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ۱۲ إِنَّهُ هُوَ بَدِئُ وَبَعِيدٌ ۱۳ وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ۱۴
پرونده گزشت بسیار سخت است ۱۲ همانا است که آغاز می کند و باز می گرداند ۱۳ و است آن امرزگار دوستدار امین ۱۴

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۱۵ هَلْ لِمَا يُرِيدُ ۱۶ هَلْ أُنْك حَدِيثُ الْجُنُودِ
دارای عرش است و بلند جایگاه ۱۵ کننده است هر چه را خواهد ۱۶ آیا آمده است تو را خبر آن سپاهیان

۱۷ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ۱۸ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۱۹ وَاللَّهُ مِنْ
۱۷ سپاهیان فرعون و ثمود ۱۸ نه بلکه آنانی که کفر ورزیدند در انوعی تکذیب اند ۱۹ و الله از

وَرَأَيْهِمْ ۲۰ ثَحِيطٌ ۲۱ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ۲۲ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ۲۳
هر سوی ایشان احاطه کننده است ۲۰ بلکه این قرآنی است بلند جایگاه ۲۱ که در لوحی محفوظ است ۲۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝ (۱) وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝ (۲) النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝ (۳) إِنْ كُلُّ سَوْكَدَ به اسمان و آن سوره شکر کرد ۱ وجه چیزی انگشت کرد که چیست سوره شکر کرد ۲ سوره ای است نافذ و خشن ۳ است هیچ
 قَرِيبًا لِّمَا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝ (۴) فَنَنْظُرُ الْإِنْسَانَ مِمَّ خُلِقَ ۝ (۵) خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۝ (۶) يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝ (۷) إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَائِدٌ ۝ (۸) يَوْمَ تَبْيَضُّ الْسَّراِبُ ۝ (۹) فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ۝ (۱۰) وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۝ (۱۱) رُوزی که آشکار شود و رها ۱ پس نباید نورا هیچ نیروی و نه باری دهنده ای ۲ سوره به اسمان برگردانده
 وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۝ (۱۲) إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ۝ (۱۳) وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ۝ (۱۴) إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝ (۱۵) وَأَكِيدُ كَيْدًا ۝ (۱۶) فَمَهْلُ الْكَافِرِينَ أَهْمُهَاهُمْ رَوْحًا ۝ (۱۷) ترفندی و تدبیر سخت ۱۵ و من نیز در ترفند آنها ترفندی می کنم ترفند دینی ۱۶ پس مهلت ده کفر را و فروگذار ایشان را چندی ۱۷

سُورَةُ الْأَعْلَى

در ۸۷

در ۱۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝ (۱) الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ۝ (۲) وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ۝ (۳) وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ۝ (۴) فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ۝ (۵) سَنُقَرِّبُكَ فَلَا تَنفَى ۝ (۶) إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ۝ (۷) وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى ۝ (۸) فَذَكَرْ إِنْ نَفَعْتَ الذِّكْرَى ۝ (۹) صَبَدَّكَرُ مَنْ يَخْشَى ۝ (۱۰) وَنَجِّنِيهَا ۝ (۱۱) الَّذِي يَصِلُ النَّارَ الْكُبْرَى ۝ (۱۲) ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۝ (۱۳) قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۝ (۱۴) وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۝ (۱۵) به پاکیزگی نام ۱ سوره شکر کرد ۲ آن که بی نظیر پس درست کند کرد ۳ و آن که قدره گیری کرد و هدایت نمود ۴ و آن که بر آورد آید ۵ چراگاه را ۶ پس گردانیدش خشک سیاه ۷ زودا که بر تو خویشم افرو ۸ فلا تنفی ۹ مگر آنچه را که بخواهد الله همدا الله می داند لشکرا و آنچه را که پنهان می شود ۱۰ واصل گردیم نورا ۱۱ به آسان ترین راه ۱۲ پس پند بده اگر سود دهد پند دادن ۱۳ به زودی پند گیرد کسی که می ترسد ۱۴ و نجات دهنده ۱۵ و نجات دهنده ۱۶ آن که در می آید به بزرگ ترین آتش ۱۷ پس نه بمیرد در آن و نه زنده می کند ۱۸ هر آینه و شکاری یافت کسی که پاکیزه و زید ۱۹ و یاد کرد نام پروردگار خود را و گفتد سوره ۲۰

جواب ۶۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان مهربان

وَالْفَعْرِ ۝۱ وَلَيْلٍ عَشْرِ ۝۲ وَالشَّفْعِ ۝۳ وَالْوَتْرِ ۝۴ وَالْأَيْلِ ۝۵ إِمَّا يَسِرُّ

سوگند به سیدم ۱ و شب های ده گانه ۲ سوگند به صبح و طلق ۳ سوگند به شب هنگام که می رود

هَلْ فِي ذَلِكَ فَمَمٌ لِّدِي حِجْرٍ ۝۶ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۝۷

آیا در اینها سوگندی کاش برای خودم آساید ۶ ندیدی که چه کرد پروردگار تو با قوم عاد

إِذْ دَامَتْ دَاتِ الْعِمَادِ ۝۷ أَلَمْ يَخْنُقْ مِثْلَهَا فِي الْيَلْدِ ۝۸

آنگاه که دایم دایم بزرگ بود ۷ نشدی که افریده شده بود مانند در تمام سرزمین ها

وَتُشَوِّدُ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۝۹ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْدَادِ ۝۱۰

و افرایشود آنان که تراشیدند سنگ ها را ۹ و فرعون دارای عصا ها ۱۰

الَّذِينَ طَعَوْا فِي الْيَلْدِ ۝۱۱ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْعَسَادَ ۝۱۲ فَصَبَّ

انسان که سرکشی کردند در سرزمین ها ۱۱ پس بسیار در آن ها فساد کردند ۱۲ پس ضرورت یافت

عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوَّطَ عَذَابٍ ۝۱۳ إِنَّ رَبُّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۝۱۴ فَأَمَّا

بر ایشان پروردگار تو باران عذاب را ۱۳ همانا پروردگار تو در گمان بسیار ۱۴ پس اما

الْإِنْسُ إِذَا مَا أُنْزِلَتْ رُبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ

انسانی چون بر او نازل شود پروردگارش و گرامی ترش دارد و نعمت دهی به او پس می گوید پروردگار من گرامی تر است از من

وَأَمَّا إِذَا مَا أُنْزِلَتْ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ۝۱۵

و اما وقتی که لغت کنش کنش و سگ سگ ۱۵ وی روزی او را پس می گوید پروردگار من خوار کرد مرا

كَلَّا ۝۱۶ بَلْ لَا تَشْكُرُونَ ۝۱۷ أَلَيْسَ الْأَنْثَرُ ۝۱۸ أَكْثَرُ لَمَّا

نه چنین نیست بلکه ۱۶ گرامی نمی دارید ۱۷ و ترغیب نمی کنید یکدیگر را ۱۸ بر جورک دانس

أَلَيْسَ الْأَنْثَرُ ۝۱۸ أَكْثَرُ لَمَّا ۝۱۹ وَتَأْكُلُونَ ۝۲۰ الْأَنْثَرُ ۝۲۱ أَكْثَرُ لَمَّا ۝۲۲

آیا نیست ۱۸ بیشتر از آنکه ۱۹ و می خورید ۲۰ میراث بسیار را ۲۱ خوردنی یکجا

وَتُحْشَرُونَ ۝۲۳ أَلَمْ تَرَ جَاءَ جَاءَ ۝۲۴ إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا

و دوش می دارید مال را ۲۳ دوستی ای بسیار ۲۴ چنین باید کرد آنگاه که درهم کوبیده شد زمین به سب

دَكًّا ۝۲۵ وَجَاءَ رَبُّكَ وَآلَمُكَ صَفًّا ۝۲۶ وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ

درهم کوبیدی ۲۵ و باید پروردگار تو و عالم تو صف ۲۶ و آورده بود آن روز

بِجَهَمٍ يَوْمَئِذٍ ۝۲۷ يَذْكُرُ الْإِنْسُ وَأَنْ لَّهُ الذِّكْرَى ۝۲۸

آن روز ۲۷ یاد خواهد کرد انسان ولی کجا استجد افتد او را ۲۸ این یاد کردی

يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَبَاتِي ﴿١٥﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُجِيبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ﴿١٦﴾

گوید ای کاش چیزی پیش من فرستادم برای بدگسری خودم پس در روز عذاب کند مانند عذاب او را هیچ کس

وَلَا يُؤْنِسُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿١٧﴾ يَتَأْتِيهَا الْقَمَرُ الْقَطْمِيَّةُ ﴿١٨﴾ أَرْحَى

و نه بد نمی کند مانند بدگشیس او را هیچ کس ای هس آرام

إِلَى رَبِّكَ رَاصِبَةٌ مَرْصِيَّةٌ ﴿١٩﴾ فَأَدْخِلْ فِي عِبْدِي ﴿٢٠﴾ وَأَدْخِلْ حَتَّى

به سوی پروردگار خود رسیده پس داخل شود در میان بندگان من و داخل در بهشت من

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان گستر مهربان

لَا أُقِيمُ يَهْدَا أَلْبَدُ ﴿١﴾ وَأَنْتَ جَلُّ يَهْدَا أَلْبَدُ ﴿٢﴾ وَوَالِدٌ وَمَا وَلَدٌ

سوگند می خورم به این سرزمین و تو حالی که نه بمانی در این سرزمین سوگند به پدر و فرزندی که پیدا نورد

لَقَدْ حَقَّ الْقَسَمُ إِنَّهُ لَكَبِيرٌ ﴿٣﴾ أَيْحَسِبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ

هر آینه ابریدیم آسمان را در هیچ ایامی ندارد که هرگز چیزی نباشد بر وی

أَحَدٌ يَقُولُ أَهْلَكَ مَا لَا بُدَّ أَيْحَسِبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ

هیچ کس می گوید تباہ کردم در این هنگامی را ایامی ندارد که ندیده است او را هیچ کس

أَلَمْ تَحْمِلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿٤﴾ وَلِسَانًا وَشَفِيئًا ﴿٥﴾ وَهَدِيَّةً

آیا هر بار نداده ایم برای او دو چشم را و یک زبان و توبیخ را و راه نمودیم او را

الْحَمْدَيْنِ ﴿٦﴾ فَلَا أَقْنَحُمُ الْحَقَّةَ ﴿٧﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَقَّةُ ﴿٨﴾

به سوختن پس نگذسته است از گردن و چه خبری آگاه کرد که چیست آن گردن

هَكَذَا رَقِيَّةٌ ﴿٩﴾ أَوْ إِنْطَعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَعْنَةٍ ﴿١٠﴾ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ

ازاد کردن برده ای اسرار یا طعام نانی در روز گرسنگی به ستمی که خویشاوند است

أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿١١﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَصَّوْا

یا ستمی یا مسکینی یا ستمی باشد از کسانی که ایمان آورده اند و سفارش کردند همدیگر را

بِالصَّبْرِ وَتَوَصَّوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٢﴾ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْإِيمَةِ ﴿١٣﴾ وَالَّذِينَ

به صبر و سفارش کردند همدیگر را به مهربانی آن اند اهل حوشیختی و کسانی که

كَفَرُوا بِنَائِيَا هُمْ أَصْحَابُ الشُّمَةِ ﴿١٤﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُؤَصَّدَةٌ ﴿١٥﴾

کفر ورزیدند به نایابان اهل بدبختی بر ایشان آتش پیوسته و در بسته

سُورَةُ الشَّمْسِ

در این
جواب
۴

مَلْ تُؤْمِرُونَ الْحَيَوَةَ الدُّنْيَا ۝۱۸ وَالْآخِرَةَ ۝۱۹ حَيْرٌ وَأَنْتَ ۝۱۷ إِنَّ
 بدنه ترجیح می دهی دنیا در حالی که خوب بهر و یابدار از است ۱۷ همانا

هَذَا نَبِيُّ الصُّحُفِ الْأُولَى ۝۱۸ صُحُفٍ ۝۱۹ وَتُرَاهُمْ ۝۲۰ وَتُرَاهُمْ ۝۲۱
 این [سخن] خصم بر صحیفه های پستی بر حساب ۱۸ صحیفه های ۱۹ و تو را می بینی و تو را می بینی ۲۰ و تو را می بینی ۲۱

سُورَةُ الْعَاشِيَةِ

۸۸

۲۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان گستر مهربان

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْعُنَيَّةِ ۝۱ وَجُوهٌ ۝۲ يَوْمَئِذٍ خَشِيعَةٌ ۝۳
 آیا به تو رسیده است داستان آن دهنده [فراگیرنده] ۱ چهره های ۲ در روز خوار و ریزان است ۳

عَامِلَةٌ بَأْسَةٍ ۝۴ تَقَلُّ نَارًا حَامِيَةً ۝۵ تُشَقُّ مِنْ عَيْنٍ عَامِيَةٍ ۝۶
 کوشه رنج کننده ۴ درآید به سی سوز ۵ توسط شود از چشمه ای جوشان ۶

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ۝۷ لَا يَسْمُونَ وَلَا يُعْنَى مِنْ جُوعٍ ۝۸
 نیست برای آنها خوراک مگر گیاهی خاردار ۷ که نه فریاد کند و نه باز می دارد از گرسنگی ۸

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ۝۹ لِسْعِيهَا رَاضِيَةٌ ۝۱۰ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝۱۱
 چهره های در آن روز شاداب و تازه اند ۹ به کوس خوس خوشدند ۱۰ در بهشتی والا ۱۱

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لُغِيَّةً ۝۱۲ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝۱۳ فِيهَا مَرْرٌ مُرْقُوعَةٌ ۝۱۴
 نمی شنود در آن سخن بیهوده ۱۲ در آن چشمه ای جاری است ۱۳ در آن تخت های برافراشته ۱۴

وَأَكْوَابٌ مَوْصُوعَةٌ ۝۱۵ وَنَارٌ مِصْرُوعَةٌ ۝۱۶ وَرَرَانٌ مَسْنُونَةٌ ۝۱۷
 ونگ های نهاده شده ۱۵ و ناله های کار هم جده ۱۶ و فرس های گسوده ۱۷

أَفَلَا يَظْهَرُونَ إِلَى الْإِلَهِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝۱۸ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ
 آیا پس نمی نگردند به شران که چگونه آفریده شده اند ۱۸ و به آسمان که چگونه

رُفِعَتْ ۝۱۹ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝۲۰ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ
 برافراشته شده است ۱۹ و به کوه ها که چگونه نصب شده اند ۲۰ و به زمین که چگونه

مُطِيعَتْ ۝۲۱ فَذَكِّرْ ۝۲۲ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۝۲۳ لَسْتَ عَلَيْهِمْ
 گسترده شده است ۲۱ پس یاد ده خراس است که تو بد دهنده ای ۲۲ پس تو بر ایشان

بِمُصِيطِرٍ ۝۲۴ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ۝۲۵ فَعَذَابُ اللَّهِ أَكْبَرُ ۝۲۶
 مطا مگر کسی که و برگرداند و کافر شود ۲۵ پس عذاب می کند او را ۲۶ به عذاب

الْأَكْبَرِ ۝۲۷ إِنَّ إِلَهًا إِيَّاهُمْ ۝۲۸ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۝۲۹
 بزرگ تر ۲۷ همانا به سوی ماست بازگشت ایشان ۲۸ پس همانا بر عهده ماست حساب می ۲۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله می مهر گستر مهرش

وَالشَّمْسِ إِذَا يَقْمَرُ إِذَا تَلَّهَا (۱) وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا (۲)

سوگند به خورشید و رویش آن و به ماه چون لایزال درآید و به روز چون بر آفتاب جلوه گر شود

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى (۳) وَالسَّمَاءِ وَمَا بَيْنَهَا (۴) وَالْأَرْضِ وَمَا عَلَيْهَا (۵)

و به شب چون آن را بپوشاند و به آسمان و آن که میان کردی را و به زمین و آن که هموار کرد آن را

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا (۶) فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا (۷) قَدْ

و به نفس گسی و آن که تربیت نمود کرد آن را پس الهام کرد به نو بدکاری او و تقوای او هر چه

أَفْلَحَ مَنْ رَزَّاهَا (۸) وَقَدْ حَاطَ مِنَ دَمْعِهَا (۹) كَذَّتْ نَفْسُ

رسنگرند هر کس که نفس را نیکو داشت و هر چه بپوشد گشت کسی که نفس را نه گناه بود بکذب میبوید و هر چه بپوشد

يَطْعُونَهَا (۱۰) إِذْ أُنْبِئَتْ أَشْقَاهَا (۱۱) فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ

به سبب سر کسی خود نگاه که به یا خواست بدیعت برین آید پس گفت به این پیامبر

نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقِّيَهَا (۱۲) فَكَذَّبُوهُ فَفَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ

و انهد ستر الله و بوس آب آن را پس بکذب کردند او پس بی کردند آن را پس حشم گرفت

عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ يَذَّيْبُهُمْ فَنَسَّوْنَهَا (۱۳) وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا (۱۴)

بر ایزل بر روی من به سبب گناه من و خاک بکس کرد آنها را و بیعی نداشت از عاقبت

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهرش

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى (۱) وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى (۲) وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى (۳)

سوگند به شب چون روز را بپوشاند و به روز چون جلوه کند و به آن که آفرید بر و عاده را

إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى (۴) فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى (۵) وَصَدَّقَ بِالْحَقِّ (۶)

همانا کوششهای شما گوناگون است پس آن که بخشش کند و پرهیزکاری کند و صدیق نماید بیکوین ایضاً الهی را

فَسَيَرْجِيهِ رَبِّي أَوْ أَمَّا مَنْ كَفَلَ (۷) وَاسْتَفْتَى (۸) وَكَذَّبَ بِالْحَقِّ (۹)

پس بگذرد من سزایم از برای من پس در آن وقت آن که بخش ورید و خود را از آله ای بدو و بکذب کرد بیکوین ایضاً الهی را

فَسَيَرْجِيهِ رَبِّي أَوْ أَمَّا مَنْ كَفَلَ (۱۰) وَمَا يَخْتَصِمُ عَنْ مَالِهِ إِذَا تَرَدَّى (۱۱) إِنَّ عَلَيْنَا

پس بگذرد من سزایم از برای من پس در آن وقت آن که بخش ورید و خود را از آله ای بدو و بکذب کرد بیکوین ایضاً الهی را

لِلْهَدْيِ الْوَسِيلَ (۱۲) وَالْآخِرَةَ وَالْأُولَى (۱۳) فَأَنْذَرْتَكُمْ نَارًا تَلْعَلْنَ (۱۴)

هدایت و بین گمان از آن مال است آخرت و دنیا پس هشدار دادم شمار از آتش که در آن می کشند

لَا يَصْلَحُهَا إِلَّا الْأَتَقَى ۝۱۵ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝۱۶ وَسَيَجْزِيهَا

فاحل از من گردد مگر بپسند بر من مردم ۱۵ آن که تکذیب نماید و روی گرداند ۱۶ و دور نشسته می شود از

الْآتَقَى ۝۱۶ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَرَكُ ۝۱۷ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ

پرهیزگار من ۱۶ آن که می دهد مال خود را که پاک و بیوسه گرداند ۱۷ و نیست برای هیچ کس نزد حق از

يُعْمَرُ نَجْوَى ۝۱۸ إِلَّا أَيْعَافَهُ وَجِهَ رَبِّهِ الْأَعْلَى ۝۱۹ وَلَسَوْفَ يَرْضَى ۝۲۰

معنی که از پلشت دهد ۱۸ مگر طلب خوشی پروردگار حوس که بلند مرتبه برآید ۱۹ و معرزی از پلشت الله خواهد چو شد ۲۰

سورة الضحیٰ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

وَالضُّحَى ۝۱ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ۝۲ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى ۝۳

سوخته در روزی نور ۱ و به شب چون درآید و غم گیرد ۲ نورا را در نهان بگذارد و دشمن بپسند است ۳

وَلِلْآخِرَةِ حَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى ۝۴ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ

و هر آینه آخرت بهتر است برای تو از دنیا ۴ و به رودی عطا خواهد نمود به تو پروردگارت

فَرَصَى ۝۵ أَلَمْ يَجْعَلْكَ يَتِيمًا فَتَآوَى ۝۶ وَوَجَدَكَ ضَالًّا

پس حوسود سوی ۵ آیا نیافت تو را ۶ و یافت تو را سرگردان و راه گم کرده

فَهَدَى ۝۷ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ۝۸ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ

پس راه نمود ۷ و یافت تو را نیازمند پس توانگر ساخت ۸ پس اما یتیم را حوار و رانده مساز

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝۹ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝۱۰

و اما سال را به تندی مزل ۹ و اما بپسند پروردگار ۱۰ بازگو کن

سورة الشرح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهریان

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝۱ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ۝۲

آیا نگشودیم برای تو سینه را ۱ و فرو نهادیم از تو بار گران را ۲ که

أَنْفَسَ طَهَرْنَا ۝۳ وَوَضَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝۴ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝۵

چم کرده بود پش تو را ۳ و بالا بردیم برای تو آفره را ۴ پس حقا ۵ دشواری استی استی ۵

مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝۶ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۝۷ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝۸

با دشواری استی است ۶ پس هرگاه از کاری فارغ شدی در کار دیگر انکوس ۷ و به سوی پروردگارت روی آور ۸

جود
۳۰

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

۸

۹۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان گستر مهربان

وَالْنِّينِ وَالرَّيُّوتِ وَطُورِ سِيبِ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ

سُورَةُ الْعَلَقِ

۱۹

۹۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان گستر مهربان

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ اقْرَأْ وَرَبُّكَ

الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

الْإِنْسَانَ لَطِيفًا أَنْ رَآهُ اسْتَغْنَى إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ أَرَأَيْتَ

الَّذِي يَنْهَىٰ عَنِ إِذَا صَلَّىٰ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ اهْتَدَىٰ أَوْ

يَنْتَقَىٰ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

لَمْ يَنْتَفِعْ مِنَ الْغَاسِقِ إِذْ ذَاكَ تُصْبِحُ كَذِبًا حَاطَّةً فَيَدْعُ سَادِيًا

سَدِّدُ الرِّيَابَةِ كَلَّا لَا تَطْفَعُ وَاسْجُدْ وَاقْرَأْ

سجده واجب

درسیا
۹۷

سُورَةُ الْقَدَرِ

۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان گستر مهربان

إِنَّا أَرْسَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدَرِ ۝ (۱) وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدَرِ ۝
 همان فرودستاندها در آن در س قدر وجه چیزی آگهی کرد که چیست شب قدر
 لَيْلَةُ الْقَدَرِ حَيَّرَ مَن أَلِفَ شَهْرَ ۝ (۲) نَزَلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ
 در بهر اسب از هر ماه فرود می شد فرسگان و روح
 فِيهَا يَأْتِيهِمْ رَحْمٌ مِّنْ كُلِّ أَمْرِ ۝ (۳) هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۝ (۴)
 در آن شب به آن برود کس برای هر کاری سلامی است لی شب تا دمی سینه صبح

درسیا
۹۸

سُورَةُ الْيُسُفٰ

۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان گستر مهربان

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُعْجَبِينَ
 بودند کسانی که کفر ورزیدند از اهل کتاب و مشرکان جانشینان این خدا
 حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْيُسُفٰ ۝ (۱) رَسُولٌ مِّنْ اللَّهِ يَتْلُوا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ۝ (۲)
 تا آنکه رسد برای آنان آن دلیل سکا پیامبری از جانب الله که می خواند صحیفه های پاک را
 فِيهَا كُتِبَ قِسْمَةٌ ۝ (۳) وَمَا نَعْرِقُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ
 در آن صحیفه نوشته هایی استوار و رسد و پراکنده شدند آنان که کتاب بدیشان داده شد مگر مس
 بَعْدَ مَا جَاءَتْهُمْ الْيُسُفٰ ۝ (۴) وَمَا أَمْرًا إِلَّا لِيَعْلَمُوا أَنَّهُ
 در آنکه بعد برای آنان آن دلیل اسکار و دستور رسد مگر آنکه بپرسد در حالی که حاضر کنند
 لَهُ الَّذِينَ حُمِّمَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ
 برای او عبادت را در حالی که حقو نامد و بر پا دارند نماز و بپردازند زکات و این است دین
 الْقِيَمَةِ ۝ (۵) إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
 استوار همان آن که کافر شدند از اهل کتاب و مشرکان
 فِي نَارٍ جَهَنَّمَ خَالِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۝ (۶) إِن
 در آنس دورج باشد جاودان در آنجا پس همان بدترین اهریگانند می گمان
 الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۝ (۷)
 آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته ایشان همان بهترین اهریگانند

جَرَّأُوهُمْ عَذَابَ رَبِّهِمْ جَعَلْتُ عَذَابَ نَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارَ حَالِدِينَ

بلاتشال نرد بروردگار من بهشت های جنوبی است که روی است از زیر ارض، آن جوی ها جویهای بلند

فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ حَسِبَ رَبَّهُ

در آن همیشه خوشبود است (از نسل و جوسود شوند آنها) از آن پس بپس برای کسی است که می ترسد و

سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ

آیات ۸

آیات ۹۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گسر مهر من

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۝

آنگاه که به زلزله انداخته شود زمین به برزش سختش ۱ و بیرون آورد زمین بارهای سنگین خود را

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا هَٰذَا ۝ يَوْمَئِذٍ تُخْبِتُ أَخْصَارَهَا ۝

و گوید انسان چه شده است این را ۲ در آن روز بازگویی کند خبرهای خود را ۳

يَا أَيُّهَا رَبِّكَ ۝ وَخِي كَرِهَ لَهَا ۝ يَوْمَئِذٍ يُصْدِرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا ۝

ریزا ۴ بروردگار تو ۵ و خوی کرده است به آن ۶ در آن روز مردمان گروه گروه

لِيُسْرَوْا ۝ أَعْمَلَهُمْ ۝ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا ۝

تا نموده شود به ایشال ۷ (ادرس) کرد در آن پس هر کس بکند همون ذره ای کار خیری

يَسِرَّهُ ۝ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا ۝ يَرَهُ ۝

آن را می بیند ۸ و هر کس بکند همون ذره ای کار بدی آن را می بیند ۹

سُورَةُ الْعَادَاتِ

آیات ۱۱

آیات ۱۰۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گسر مهر من

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ۝ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ۝ فَالْمُجِيرَاتِ صِبْحًا ۝

سوگنده به ۱ (سبیل) دیده نفس من ۲ و آن سبیل بر جهانده انش ما در سم بر من ۳ و نه سبیل یورش برده در بسط

وَالْمُؤَرَّرَاتِ يُرْجًا ۝ وَنَقْعًا ۝ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ۝

۴ که بر من انگیزانند در آن هنگام عیاری ۵ و در آید در آن هنگام در میان جمعی ۶ و نه ۷

لِرَبِّهِمْ لَكُمْ لَكُودٌ ۝ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۝ وَإِنَّهُ لِحَبِ

بروردگار من پس ناپس است ۸ و همان تو ۹ بر من شهادت ۱۰ خوب گوید است ۱۱ و همان تو ۱۲ در نوبی

الْخَبَرِ لَشَدِيدٌ ۝ أَفَلَا يَعْلَمُ ۝ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۝

مال پس سر سخت است ۱۳ آیا می داند ۱۴ آن هنگام که برانگیخته شود آنچه در قبرهاست ۱۵

سورۃ
الاعادات
۱۰۰

وَحْصَلْ مَا فِي الشُّدُورِ ۱۰ إِنَّ رَسْمَ يَوْمٍ يَوْمَهُدٍ لَّخَبِيرٌ ۱۱
ولنگار او محسوس شود آنچه در سینه هاست همانا پروردگار من به آسانی در آن روز قضاگاه است

سورة القارعة
۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْقَارِعَةُ ۱ مَا الْقَارِعَةُ ۲ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ
آن رویندا کوبنده چیست آن رویندا کوبنده ۱ و چه چیری آگاه کرد که چیست آن رویندا کوبنده

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۳
روزی که مردم می شوند مانند پروانه های پراکنده

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْجِ مُنْتَبِثٍ ۴
و می شوند کوه ها مانند پشم رنگین حلاقی شده

مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۵ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ
هر کس که سبکین شود کفه های اعمال او پس او در ریدگانی پسندیده خواهد بود

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۶ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ
ولی هر کس که سبک شود کفه های اعمال او پس خابگاهش هاویه است

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَّةَ نَارٍ حَامِيَةٍ ۷
و چه چیری آگاه کرد که چیست آن هویه آتشی است پس گرم و سوزان

سورة التكاثر
۱۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْهَنَكُمُ التَّكَاثُرُ ۱ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۲
س گرم صاحب شمار ریخته خواهی تا آنکه دیدار کردید قبرها را هرگز آجین نیست به روی

تَعْلَمُونَ ۳ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۴
خواهید دانست باز چس نیست به روی خواهد دانست هرگز چس نیست اگر می شنید حقیقت را

عِلْمَ الْيَقِينِ ۵ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۶
علم یقین سرگرم می شدید هر آینه خواهید دید دوزخ سپس خواهید دید آن را

عَيْنَ الْيَقِينِ ۷ ثُمَّ لَنَسْتَلَنَّ ۸
به دیده یقین نگاه قضا پرسیده خواهد شد در آن روز نعمت امان

۱۰۳

سُورَةُ الْعَصْرِ

۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالْعَصْرِ ۱ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خَسِرٍ ۲ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۳ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ ۴ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۵

سوگند به عصر همانا انسان در زیانکاری است مگر آن که ایمان آورد و کارهای نیک را بکند و یکدیگر را به حق و یکدیگر را به صبر

۱۰۴

سُورَةُ الْهُمَزَةِ

۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَبَلَّ لِكُلِّ هَمَزَةٍ لُّمَزَةٌ ۱ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ۲ يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۳ كَلَّا لَيُنَدَنَ فِي الْخَطْمَةِ ۴ وَمَا أَذْرَنَكَ مَا الْخَطْمَةُ ۵ نَارُ أُمِّ الْقَوْقَدِ ۶ الَّتِي تَطْلُعُ وَجْهَ جَبْرِي أَكْثَبَ كَرْدَ كَهْ جِيبَ حَطْمَةِ ۷ إِنَّمَا عَلَيْهِمْ مُؤَصَّدَةٌ ۸ فِي عَمَلٍ مُّتَدَدٍ ۹

وای بر هر قطره رسد عیب چون آن که گرد آورد مالی و سردار را می شمارد همانا مالش خلود می نبرد به هرگز چنین باشد به خطمه می شود و در خطمه وجه جبری آکثب کرد که جیب حطمه ای ای القوقد آتش فروخته است ای آنکه مسلط می شود بر دل ها همانا بر تنش بسته و فرو بسته است در سون های او و کینه شد

۱۰۵

سُورَةُ الْفِيلِ

۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الَّذِي تَرَىٰ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۱ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضَلُّلٍ ۲ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۳ تَرْمِيهِمْ حِجَارًا ۴ مِّنْ سِجِّيلٍ ۵ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ ۶ مَّأْكُولٍ ۷

ای ندیدی که چه کرد پروردگار به پیروان فیل با ایشان ای آنکه قرار نهاد به همتش در باهی اوین حاصلی و فرستاد بر آنان پرنده های گریه می افکند بر آنان سنگ های از سنج کل پس گردانید ایشان را مانند کاه خورد شده

ترتیب
۱۰۹

سُورَةُ الْكَافِرُونَ

آیات
۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

قُلْ يَتَّيِبُهَا الْكَافِرُونَ ۱ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۲

ای کافر من می پرستم آنچه را شما می پرستید

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۳ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ۴

و نه شما پرستنده اید آنچه را که من می پرستم و نه من پرستنده ام آنچه را شما می پرستید

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۵ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۶

و نه شما پرستنده اید آنچه را که من می پرستم برای شما دین شما و برای من دین من

ترتیب
۱۱۰

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

آیات
۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۱ وَرَأَيْتَ الْمَلَائِكَةَ

آنگاه که بیاید باری و ببندی و دیدی ملائکه را

يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۲ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ

که در آید در دین الله گروه گروه پس به پاکی بستی همراه با ستایش پروردگار

وَأَسْتَغْفِرْهُ ۳ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۴

و آمرزش خواه از او بی گمان او هست بسیار توبه پذیر

ترتیب
۱۱۱

سُورَةُ الْمَسَدِ

آیات
۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

تَبَّتْ يُدَا أُمِّي لَهَبٍ ۱ وَتَبَّ ۲ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا

ناپدید او بریدند باد دوست امی لهب و نابود باد او هیچ سودی برایش نداشت مالش و آنچه

كَسَبَ ۳ نَارًا دَاتَ لَهَبٍ ۴ وَأَمْرَأَتُهُ ۵

کسب کرده در آنسی ناله ور سطره ور زن او ابر به لب درید

حَمَلَةً الْحَطَبِ ۶ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۷

آن هیرم کش نی لادور که در گردش رسمانی ایافته از لید حرمانس

الشورة	رقم	حسم	الشورة	رقم	حسم
المصاحفة	١	١	الزوم	٣	٤٤
المفطرة	٢	٢	لقمان	٣١	٤١١
آل عمران	٣	٥	الشحدة	٣٢	٤١٥
النساء	٤	٧٧	الاحزاب	٣٣	٤١٨
المائدة	٥	١٠٦	سكا	٣٤	٤٢٨
الانعام	٦	١٢٨	ف طهر	٣٥	٤٣٤
الاعرف	٧	١٥١	يس	٣٦	٤٤
الانفال	٨	١٧٧	المقات	٣٧	٤٤٦
التوبة	٩	١٨٧	ص	٣٨	٤٥٣
يونس	١٠	٢٠٨	الرؤس	٣٩	٤٥٨
هود	١١	٢٢١	عت و	٤٠	٤٦٧
يوسف	١٢	٢٣٥	فصلت	٤١	٤٧٧
الزمر	١٣	٢٤٩	التورى	٤٢	٤٨٣
إبراهيم	١٤	٢٥٥	الرحمن	٤٣	٤٨٩
الحجر	١٥	٢٦٢	الزحدر	٤٤	٤٩٦
الخل	١٦	٢٦٧	الحاشية	٤٥	٤٩٩
الانزلاء	١٧	٢٨٢	الاخفاف	٤٦	٥٠٢
الكهف	١٨	٢٩٣	محكمة	٤٧	٥٠٧
مريم	١٩	٣٠٥	الفتح	٤٨	٥١١
طه	٢٠	٣١٢	المحمر	٤٩	٥١٥
الانباء	٢١	٣٢٢	ق	٥٠	٥١٨
الحج	٢٢	٣٢٢	لمديات	٥١	٥٢٠
المؤمن	٢٣	٣٤٢	لصثور	٥٢	٥٢٣
الشور	٢٤	٣٥	التخم	٥٣	٥٢٦
الغفران	٢٥	٣٥٩	الفتنر	٥٤	٥٢٨
الشعراء	٢٦	٣٦٧	الرحمن	٥٥	٥٣١
الشم	٢٧	٣٧٧	لوقعة	٥٦	٥٣٤
القصص	٢٨	٣٨٥	المخديد	٥٧	٥٣٧
المسكوت	٢٩	٣٩٦	المجادلة	٥٨	٥٤٢

الشّوْرة	آفتم	صُور	الشّوْرة	آفتم	صُور
نَحْنُز	٥٩	٥١٥	لَا اَعْلٰی	٨٧	٥٩١
الْمُجِیْة	٦٠	٥١٨	الْعٰشِیْة	٨٨	٥٩٢
الْضُف	٦١	٥٥١	الْمُحَر	٨٩	٥٩٣
لَعْنَةُ	٦٢	٥٥٣	لِسْلَه	٩٠	٥٩٤
الْمُحَقُو	٦٣	٥٥٤	الْخُفْص	٩١	٥٩٥
الْمُعَاث	٦٤	٥٥٦	لِیْل	٩٢	٥٩٥
الطَّلَاو	٦٥	٥٥٨	لُصْحٰی	٩٣	٥٩٦
الْمُحَرَم	٦٦	٥٩	الشُّرُك	٩٤	٥٩٦
لَمْلُک	٦٧	٥٦٢	لُیْل	٩٥	٥٩٧
لَقَم	٦٨	٥٦٤	لَعٰق	٩٦	٥٩٧
لُحَافَه	٦٩	٥٦٦	الْقِذْر	٩٧	٥٩٨
لُغَرِیْج	٧٠	٥٦٨	الْمُنَقَه	٩٨	٥٩٨
لُجُو	٧١	٥٧	الْمُرْلِرَة	٩٩	٥٩٩
لُحَس	٧٢	٥٧٢	اَعْدِیَات	١٠٠	٥٩٩
لُحَرَمَل	٧٣	٥٧٤	الْفَارَعَه	١٠١	٦
مَدَر	٧٤	٥٧٥	لُکَاثِر	١٠٢	٦٠
لُغَبْمَه	٧٥	٥٧٧	الْمُعْضِر	١٠٣	٦١
الْاَلْسَان	٧٦	٥٧٨	مُحْمَرَة	١٠٤	٦١
لُزْمَلَاو	٧٧	٥٨	لُصَل	١٠٥	٦١
لُیْل	٧٨	٥٨٢	فَرِیْش	١٠٦	٦٢
لُیْرَعَات	٧٩	٥٨٣	لُیْجُو	١٠٧	٦٢
لُحَس	٨٠	٥٨٥	الْکُوْثِر	١٠٨	٦٢
لُکُوْثِر	٨١	٥٨٦	الْکَاغِرُو	١٠٩	٦٣
لَاغَطِر	٨٢	٥٨٧	لُضِر	١١٠	٦٣
لُضْفَم	٨٣	٥٨٧	لُیْسَکَد	١١١	٦٣
لَاغَطِی	٨٤	٥٨٩	الْاَحْلَاف	١١٢	٦٤
لُیْرُوْج	٨٥	٥٩	لُیْکُو	١١٣	٦٤
الْعَطَارُو	٨٦	٥٩١	لُیْکَس	١١٤	٦٤

علامات الوقف ومقطعات القطع :

- ١ ثبید لرؤم الوقف
- ٢ ثبید الشقی عن الوقف
- ٣ ثبید بأن الوصل أولی مع جوار الوقف
- ٤ ثبید بأن الوقف أولی
- ٥ ثبید حواری الوقف
- ٦ ثبید حواری الوقف بأسماء الموضعیین ولیس فی کلینهما
- للدلالة على زيادة الحروف وعدم التلحق به
- للدلالة على زيادة الحروف بين الوصل
- للدلالة على شكوك الحروف
- ٧ للدلالة على وجود الإقلاص
- للدلالة على إظهار التنوين
- للدلالة على الإدغام والإخفاء
- ٨ للدلالة على وجوب التلحق بالحروف المتروكة
- ٩ للدلالة على وجوب التلحق بالتيين بدل الضاد
- وإذا وضعت بالأشعل فالتلحق بالصاد أشهر
- للدلالة على لرؤم المد الراشد
- للدلالة على موضع الشجود ، أما كلمة وجوب الشجود
- فقد وضع فوقها خط
- للدلالة على بداية الأجره والأخضراب وأصنافها وأرباعها
- للدلالة على نهاية الآية ورقعتها

سخن و براستار

بسم الله الرحمن الرحيم

میلاد و ستایش خدای یکتای بی همتا و سده نواز و که به این سده شیفه قرآن کریم بوفیق عطا فرمود تا درباره ترجمه تفسیر کابلی که برگردانی به فارسی از ترجمه شیخ الهمد است به یک پیمایش و اصلاحات لازم و فراگیر را در آن به انجام رسانیم.

به طور کلی پنج نوع ترجمه از قرآن کریم قابل تصور است:

۱- ترجمه تحت اللفظی ۲- ترجمه تطبیقی ۳- ترجمه تفسیری ۴- ترجمه مضمونی ۵- ترجمه منطوقی.

● مراد از **ترجمه تحت اللفظی**، ترجمه‌ای است که معنای هر کلمه از آیات در زیر آن گنجانده شود و سرجم در ارائه معنای کلمه به کلمه ایست. خود را معبد به رعایت ضوابط دستوری زبان مقصد نکند. چنین ترجمه‌ای طبعاً از معنای مصطلح خارج و در چهارچوب «لفظ - معنی» و یا «فرهنگ لغات» قرار می‌گیرد.

● مراد از **ترجمه تطبیقی**، این است که ترجمه کاملاً مطبق بر متن باشد و این اسطابق باید هم در کیفیت باشد و هم در کیفیت. یعنی حجم ترجمه به اندازه حجم متن، و مفهوم و محتوای ترجمه نیز میانگر مفهوم و محتوای متن باشد و چیزی هم زائد بر متن نباشد.

● مراد از **ترجمه تفسیری**، ترجمه‌ای است که امیخته به توضیح و تفسیر کوتاه باشد.

● مراد از **ترجمه مضمونی**، ترجمه‌ای است که مترجم تنها مضمون آیات را در قالب زبان مقصد خویش نگذارد، و خود را ملزم به تطبیق حمله به حمله متن در قالب ترجمه نگرداند. گویا آنچه که به عنوان «ترجمه آزاد» بر سر زبان‌ها جاری است، همان ترجمه مضمونی باشد.

● مراد از **ترجمه منطوقی**، ترجمه سمری (موروث معنی) از قرآن کریم است که طبعاً تا حدود زیادی سبب و سوی ترجمه مضمونی پیدا می‌کند؛ زیرا قالب نظم هر اندازه دقیق هم باشد نمی‌تواند مانند شعر، همه مفاهیم و محتوای متن را در خود جای دهد.

ترجمه کابلی و جایگاه آن

اصل این ترجمه به زبان اردو از مولانا محمود حسن منقّب به شیخ الهمد است که در سال ۱۲۶۸ هجری قمری در بریلی هند دیده به جهان گشوده است. پدر او مولانا ذوالفقار علی سرپرست مدرسه علمی در «دیوبند» از توبیخ

«شهرسپور» هندوستان بوده و به همین جهت هم نسبت «دیوبندی» بعد از نام مولانا محمود حسن ذکر شده است.

مولانا محمود حسن، پس از تحصیلات ابتدایی، در سال ۱۲۸۳ هجری پس از افتتاح دارالعلوم دیوبند به عوالم تولی شاگرد آن مدرسه ثبت نام کرد و در اندک مدتی «صحاح سنه» را از مولانا محمد قاسم نانوتوی در گرفت و بخشی از کتب حدیث را نزد مولانا محمد یعقوب نانوتوی استاد ارشد دارالعلوم دیوبند اموجبت و پس از هفت سال کوشش مستمر در ۱۹ ذی قعدة ۱۳۹۰ هجری موفق به حد مدرک فارغ التحصیلی از آن مؤسسه علمی شد و از سال ۱۳۸۸ به عوالم «مدرس چهارم» فعالیتهای تدریسی خویش را در همان آموزشگاه آغاز کرد و در سال ۱۳۰۵ به مقام «مدرس» یعنی «شیخ الحدیث» نائل آمد و به تربیت شاگردان فراوانی پرداخت و در مدت ۴۴ سال تدریس، طلاب فاضلی از شاگردان ایشان به مقام والای علمی دست یازیدند.

شیخ الهد تمام زندگی خویش را برای نشر و احیای مفاهیم بررسند اسلامی و اموره های والای برای صرف کردند این در هویت مسلمانان در نقاط گوناگون، کوشش های چشمگیری انجام داد همچنین در متحد ساحین سرین کشورهای اسلامی تلاش فراوانی کرد و نمایندگانی و مبلغانی را به کابل و حجاز گسیل داشت و بر میون هالیب قرآنی خویش افروخت در ربیع الاول ۱۳۳۵، در جزیره مالاب به اتهام سورش علیه حکومت وقت محاکمه گردید و در هلی جزیره به زندان محکوم شد.

در دورانی رتلان، از او سوال ۱۳۳۵ ترجمه قرآن را به زبان اردو اعلاز کرد و در دوم شوال ۱۳۳۶ در مدت یک سال آن را به پایان رساند و تصمیم داشت برای آن پانوشته هایی تصاوه کند. برای پانوشته، اقدام به تدریسی آن نمود و تا پایانی سوره مائده را به سر انجام رساند اما به دین بیماری حاصل ر رسلان از ادامه پانوشته ها بازماند بر این رو عیه پانوشته های آن را «علامه تبیر احمد عثمانی» به انجام رسانیده است.

ایسلان پس از بازگشت به وطن و ادامه تلاشهای دعوتگرانه خود، سرانجام در ۱۸ ربیع الاول ۱۳۳۹ هجری بر اثر بیماری در دهلی، چشم از جهان فرو بست.

این اثر اردو زبان با به تصریح مترجم آن بر اساس ترجمه «موضح القرآن» شاه عبدالقادر به شرحیست عدهای از دوستان به نگارش در آمده است، و به سه ترجمه پیش از خود یعنی ترجمه شاه ولی الله دهلوی، شاه رفیع الدین و شاه عبدالقادر اشاره می کند که با استناد به این ترجمه را سلمان بخشیده است.

مترجم در مقدمه مبسوطا بر ترجمه «موضح القرآن» شاه عبدالقادر می نویسد:

هوالمصنف می است که ترجمه شاه عبدالقادر را بعد از انشاء سخنان از کتاب طریف و دقیق است اله پارهای از این مقام را بر جای خود بالا جمال یا تا تفصیل عرض جهتم کرد. این اثر بر قابل ذکر است که هلی شاه ولی الله دهلوی در شریف به فارسی ترجمه کرد، یک سری تکلف صروری و مهم در حاشیه ذکر نمود اما این توضیحات برای عموم مسلمانان کافی نیستی کرد پس بر اینش شاه عبدالقادر به ترجمه قرآن پرداخت و بر این تکلف نصیری قدری لغزودند. بعد از این کیفیت اصل ترجمه می خویشم نکاتی دربار ترجمه و اصطلاحات خویش بگویم. افرومدهای خود از ترجمه بوده است بحسب بایتنر معادل های جدید برای واژه ها و اصطلاحات موجود و ضرورتی هم موضح مؤلف را حمل و بر کوشش آن به قدر ضرورت هر گاه خوب جایگزینی گشتن معادل های جدید در سبده

هیچ موردی در مثل نظیف و بدالست خویش خبر مخالفه بلکه سعی کرده ام آن را در ترجمه علمای بزرگ نفیاس کنم. گاهی از نفس ساد عبدالقادر که به آن ارم نگارن یافته، استفاده کرده ام و گاهی در ترجمه مولانا، هیچ آید و گاهی در ترجمه فارسی ساد و بی الله بهت عنوان «فتح الرحمن» بهره جسته ام. علمای در ترجمه سعی در کلمه عربی یا هم اختلاف نظر دارند در همین بوالغی اکثر به ابداع ساد عبدالقادر پرداخته ام و در مواردی از ساد و بی الله متنب کرده ام. در باب کتاب تفسیری به ذکر تمام کتاب تفسیری موضح القرآن ملزم بوده ام، مگر به ترتیب مولودی بوده که ضرورت درج آن میبایسته بود. آن جای که در این کتاب تفسیری و صفت و گنجایش وجود دارد و همانند ترجمه نسبی در ذایرهای سنگ مقید بسبب منه در استفاده از کتاب تفسیری ساد عبدالقادر به این سبب عمل کرده ام که عبارت آن در غالب عبارات خود بی گرفته و ر حیر و سدل تقدیم و ناخیر و احتمال و نصیحت احراز نبوده ام. حتی کتاب تفسیری دیگری را که مقید دانسته ام، بر آن افزوده ام و محدودی که به سبب تقلید از شاه عبدالقادر در ترجمه برایم پس آمده سعی کرده ام با موضح پسر در بخش تفسیر به تفصیل روی آورده ام. خط بگر طولانی است کتاب تفسیری بی است که شاه عبدالقادر عطا به توضیح چاپ پرداخته و سده عاظمه بر آن به موضح مرید و بر پرداخته ام. بر محور تلاش می بیشتر کار روی ترجمه ایشان بوده است. آن جای که ترجمه و اصطلاح پراکنده است سعی می توانم ترجمه ای جدید بهر کرد انتخاب نام خودی بر آن مناسب بنویسم اما به خاطر انجمن و رفع اشتباه مصدحتا صفت ندیم که برای این ترجمه نیز همانند اصل آن می انتخاب گردد تا شبهه و التباس پس بیاید. چون نام اصل ترجمه موضح القرآن است گمانم نام موضح القرآن را مناسب ندانم.

انگاد در پایان مقدمه اش یادآور می شود که پس از انتشار این ترجمه و تفسیر، خوانندگان، موارد ضعف آن را گوشزد نموده و به اصلاح آن بپردازند.

ری دانش این گونه روحیه نقدپذیری بیابگر شرح صدر و صفای روح حبیب حوی بی قرآن پژوه ارجمند است عین عبارت ایشان چنین است:

هر فعل علم و اصناف انجمن می کند که اگر بی ترجمه منبر زند و به دست آنان سید آن ملاحظه فرموده و اموری را که قابل اصلاح می دانست، در اطلاع دانشن به سده قابل مرمایند و اگر شخصی خواست مستقلا به اصلاح و ترمیم آن بپردازد می تواند به آن اقدام نماید و در بهتر کردن و بارور نمودن آن کوششی نفرماید این صله ی عام است باران نکته های راه.

ترجمه و تفسیر «موضح القرآن» مولانا محمود حسن دیوبندی به ربان اردو، توسط یکی از شاگردان فاضل ایشان به نام مولانا شهیر احمد عثمانی - از صاحبهای علمی و سیاسی هند و پاکستان - به افغانستان منتقل می شود و در اینجا، بجهای از علمای کابل به ترجمه فارسی آن می پردازند و عنوان «تفسیر کاشی» را پیدا می کند که بارها در پاکستان و افغانستان و ایران تجدید چاپ شده است. پس از خرید چاپ جدید آن توسط بشیر احسانی در بهران، ناشر گرانقدر و فرهنگ دوست آن، که تلاش فراوانی در نشر آثار قرآنی دارد به بی جانب پیشهاد «تصحیح» «بازرجع» و «ویرایش کامل» آن را به همان سبک ریویزی (تحت اللطیف) دادند تا بهر و بیشتر مورد استفاده قاریان و قرآن پژوهان واقع شود. ترجمه کابلی در واقع ترجمه ای مصوبی و به تعبیر دیگر ترجمه ای آزاد از ترجمه شیخ الهی است. ترجمه شیخ الهی به سبک مرخص حقی حراسان و شبه فارسی هند رویکرد خاص خود را دارد و

۱. بی مقدمه پیش سبب تصحیحی که در اصل به بار می آمده، توسط حبیب آقای دین محمد سهروردی، صلاح الدین در تاریخ ۳۵ ۱۳۹۰ به فارسی ترجمه شده و توسط ناصر محرم در مشهد بی علق قرار گرفته است. بدین وسیله مراتب سپاسگزار می خود را صاحب سهروردی که در مشهدستان بروج کشورمان است، بر می دارم.

می توان گفت از ادبیات فارسی قرن ۵ و ۶ و ۷ کم و بیش تأثیر پذیرفته است به گمان این جانب توجه به مثنوی کهن فارسی به ویژه ترجمه های قرن ۴ تا ۱۲ و مترجمان شعاری از آنها یکی از ضرورت های فرهنگی عصر ما در عرصه قرآن پژوهی است.

و اینک حنای ر شاکرم که موفق انجام این مهم که نزدیک به دو سال به طول انجامید - ر به من عنایت فرمود تا با کوشش من گیر معلوم در معرفت قرآن کریم و شناسایی واژگان مناسب برای کلمات آن پس از مراجعه فراوان به منابع نحوی نزدیک به رمان مبرول قرآن و بازنگری و بازترجمان ترجمه تحت اللفظی ر بر اساس معادل های ساده و روان، انری دقیق در نوع ترجمه ریویزی عرصه بدلم که ویژگی های آن به شرح زیر است.

۱- رسالت من ترجمه اشایی خوانندگان قرآن کریم ما معادل های واژگان فارسی آن است.

۲ این اثر، حسب طلب - معنی «واژه های قرآن» دارد به ضرورتا مفهوم محتوایی یاب.

۳ در من ویرایش، تلاشی ویراستار من بوده که تا سر حد امکان، ذهن خواننده قرآن را به مقصود هر آیه نزدیک کند هر چند چنین رسالتی از عهده ترجمه تحت اللفظی خارج است.

۴ در معادل یابی کلمات واژه های نزدیک به متر معیار انتخاب شده است.

۵ برای مفهوم بر شش آیه کم و بیش از توضیحات بسیار کوتاه در میان قلاب ها استفاده شده است.

۶ هر چند در بازترجمان این ترجمه، تعبیر واژگان و تبدیل آنها به واژه های مناسب تر به فراوانی انجام گرفته، ولی برای مترجم - بویژه در موارد اختلافی - دستخوش تغییر شده است.

۷ از جنبه امیارات ظاهری و شکلی این ترجمه، حسن سلیقه ای است که ناشر گرانقدر در رنگی نمودن متن و ترجمه آن به کار برده است. بدین گونه که هر واژه فارسی به رنگ همان کلمه قرآنی است که دقیقاً در زیر آن درآورده شده است. این طرح یکوی کم سلیقه، خواننده قرآن ر در معادل یابی واژگان فارسی ر به درسی رهمن می سازد. و در ضمن تلاطم معنی کلمات قرآن ر به گونه آموزشی، در ذهنش استقرار می بخشد.

در پایان بر خود لازم می دانم از ناب «من لم یسکر المعنوی لم یسکر الخالق» از سر احسان، ناشر پر تلاش و دلسور در حوزه علوم قرآنی بهایت شکر و دانسته، و از تلاشی یتلی و همکاران توانمندان در به نور رسیدن این اثر نفیس و ارزشمند قرآنی کمال قدر فانی را بجای آورم.

امید است که این اثر، جالب توجه قاریان و تلاطم کنندگان قرآن کریم، و وسیله تقرب آنان به حنای حنای گردد.

بهار ۱۳۹۲ - محمدعلی کوشا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قرآن، کتاب هدایت است و برای هدایت سر بر پیامبر حاتم نازل شده است در تفسیری از آیات نقش هدایت‌گری قرآن به تصریح بیان شده است: ﴿ هُدًى لِّلنَّبِيِّينَ ﴾ سورهٔ نجمه ۲ ﴿ هُدًى لِّرَحْمَةِ الرَّحْمَنِ ﴾ البقره ۹۷ ﴿ هُدًى وَبُشْرَى ﴾ المؤمنین ۱۰۳ لایستغنی هدایت‌گری قرآن را است که برای مخاطبان خود قائل فهم و ترک فساد و معاصی و اهداف آیات با کمترین تلاشی، ذهن خواننده را به سوی خود جلب کند. امام شاه ولی الله دهنوی، فضیه و قرآن پژوه نامبار هدی، در قرآنی از مقدمه‌ی خود بر ترجمه‌ی قرآن کریم به زبان فارسی بدنام فتح الرحمن می گوید:

هنگامی که می‌خواهید از پول خود برای اهدافی دیگر استفاده کنید، باید بدانید که پول شما در حال حاضر در چه وضعیتی است. آیا پول شما در یک حساب بانکی قرار دارد؟ آیا پول شما در یک صندوق سرمایه‌گذاری قرار دارد؟ آیا پول شما در یک شرکت قرار دارد؟ اینها همه سؤالاتی هستند که باید به آنها پاسخ دهید.

نمایش و کتابهایی که با موضوعات فیزی و موی سر خان منبر شده و در دسترس فرانسویان و علاقمندان به فرانسوی قرار گرفته اند، با همین خط نالیف، ترجمه و چاپ شده اند.

اما برای هرچه یسر نزدیک شدن به این هدف درجید فراهم آوردن ترجمه‌های تحلیلی (الت. محسنی) از آیات قرآن کریم برآیدیم. برای این منظور ترجمه‌ی تفسیر کبیری که در لحاظ علمی دارای اعتبار است و مؤلف آن، مولانا محمود حسن (۱۲۳۹ - ۱۳۶۸ ه. ق.) از علمای طراز اول هندوستانی بوده است، مبنای کار قرار دادیم. ولی اثری که در ترجمه‌ی واژه‌های هرآی گاه معادل‌های دیوار و ناسابوس و فاقد کاربرد، بنوعی عبار، جایگزین شده است، لازم دیدیم تعریبات اساسی در ترجمه‌ی تفسیر کبیری از آنجا که معادل‌های آن را به واژه‌های امروزی جایگزین کنیم.

برای جیل به این مقصود با استاد محمد علی کوچه‌ساز، از هنرآرژوهان و صاحب‌عقول نام، در خورده‌ی ترجمه و تفسیر درس سائل‌مطرح گردیدیم. ایشان که هم دانش‌آموخته‌ی خورده‌ی استاد و ن طرافتهای علوم دیسی است و هم ن ادیب فارسی ماموس استاد با صفه‌ی صدر و انبوی سودی کار و برایش و ناموسی این ترجمه را پذیرفتند و چنان که باید و لحاظ می‌رشد این کار را به اتمام رساندند. در مقدمه‌ی وریسی که به علم یحیی آمده هم نحوه‌ی کار یحیی و هم مروری این ترجمه به تفصیل بیان شده است.

تلاش و پایداری صورت گرفت تا این اثر از جوانب مختلف با حداقل اشباه به چاپ برسد آنچه مربوط به تصحیح متن قرآنی می باشد، سازمان دارالفرائدینه به سرمانی بهیضات اسلامی که بظنرب بر چاپ و نشر قرآن کریم ر در سراسر کشور پرعهد دارد، با کمک هزینه های و بروسی کرده و پس از حصول اطمینان معور چاپ آن را صادر نمود. که تا دارد از تمامی دست اندکاران این مؤسسه خصوصاً فرهیخته گری حیات آقای حاج شریف و همکاران، تشکر و قدرتی نماید.

در خصوص کنترل ترجمه فارسی دوت فرار پروه و نکته سنج حساب آقای دکتر هیو، جمعی با توجه فراموشی به بررسی و اصلاحات لازم حسب گمرده و ما بلاس سبانه دوری خود جدید و جد بار این اثر را مورد بازنگری قرار دادند تا احتمال اسمیاء در این محس میر به حداقل ممکن برسد.

موبه جوانی و مطایف های لایم بودند دوست خاص و گرمی جناب آقای میرزا صفی به نحو نقیصی صورت
گرفت و در بهار به همکار خوش دود و مهربان جناب آقای ناصر کردی میر یا همکاری سرکار خانم بیلا موسوی در
مصحح نشانه های فی در قابل و رنگ سیری های مناسب و بیصفته رایجی کمال هنر از هیچ تلاشی دریغ نکردند تا این
برجه از قرنی کریه بدین شیوه به محضر شما تقدیم گردد که اثر یکایک این عزیزان بر نشکر و قدر فانی می نمایم.

ایک شر احسن، پس از تلاش و کوشش عرلوں برای عرصہ ہی ہرجہ پھر این اثر، ای را در حالی تو، فر دسترس علامہ حسینی و فرار ہجوہاں قرار می تھد امید است کہ صاحب نظران خوہری فرانی با ارائہی بعدها و دیدگاہہای ارزشمندی خود ما در ہرجہ پھر عرصہ کرنس آن در چاپہای بعدی یاری و مساعدت نمایند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْإِسْلَامُ الْمَعْرُوفُ وَالْإِسْلَامُ الْحَقِيقُ

شماره ۹۲۰/۱۳۶۱
 تاریخ ۱۳۹۱/۱/۲۸

این مجله شریف شامل سی جزء کامل

و با مشخصات:

مجله	عنوان
نوع خط	خط
مترجم	مترجمین: شیخ الهادی باصمیر محمد علی کوشا
نوع ترجمه	از واژه به واژه تحت القلمی
زبان ترجمه	فارسی
تألیف	اولی: کتابت متن قرآن ۱۵- ۲۲۰ سکنیتر
تعداد صفحات در هر مجلد	۱۰۰
تعداد صفحات متن قرآن	۶۰۲ (تعداد صفحات قبل از متن: ۵- بعد از متن: ۱- مجموع صفحات: ۶۱۵)
نوع چاپ	چاپ
محل چاپ و چاپخانه	تهران: چاپخانه بزرگ قرآن کریم
تعداد	۱۰۰۰۰

در تاریخ ۱۳۹۲/۱۱/۲۷ از جهت صحت کتب و اشیاء با فراغت خاص به روایت شخصی
 در مطبوعات نظارت بر چاپ و نشر قرآن کریم سازمان حفاظت از آثار و اسناد ملی و تصحیح گردید که
 مراتب در بروشور شماره (۲۰۲۲۲-۱۱۰۱۱۵۰۲۰۲۲۲) ثبت و چاپ آن توسط انتشارات
 احسان با رعایت مقررات اعلام شده از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بلا تأخیر می‌باشد.
 به این است که انتشار این مجله شریف پس از چاپ منوط به دریافت مجوز نشر (توزیع) و
 تجدید چاپ آن مشروط به تأیید مجدد و دستور مجوز گسی مطبوعات نظارت بر چاپ و نشر
 قرآن کریم خواهد بود.

و من الله التوفیق
 محمد بن علی آل‌کرم
 ۹۲۰/۱۳۶۱

تلاوت

ISBN

9 789843 569853